

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 03/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 22.12.2008. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 22.12.2008. ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 09:40 САТИ

КОНСТАТУЈЕ СЕ да на главни претрес нису приступили браниоци оптужених адвокати Божо Прелевић и Варја Банић.

Оптужени Поповић и Стојановић исказују да скоро нису били у контакту са својим браниоцима, провером код радника пријавнице са главног улаза утврди се да у моменту диктирања ових констатација бранилац адв. Прелевић је ушао у зграду суда.

На тражење председника већа, оптужени Поповић објашњава да повређивање од пре око месец дана из којих разлога није приступио на главни претрес у новембру месецу није оставило никакве трајне последице, добро се осећа, способан је да учествује у овом поступку и присуствује главном претресу.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да приступи бранилац оптужених адв. Прелевић.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је веће у неизмењеном саставу, те да су присутни и заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић, пуномоћник оштећених Наташа Кандић, те оптужени Поповић и Стојановић, као и сведоци Улемек-Луковић, Јовановић и Радосављевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите Јовановића и Радосављевића молим вас. Улемек је доле у притворској јединици.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес НАСТАВИ.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Претпостављам да немамо никаквих процесних проблема да процес наставимо. Радосављевић и Јовановић, је л' тако?

Господине Јовановићу, схватио сам да сте ви тражили да вас прво саслушамо. Зашто, шта је хитно? Чекали смо вас неколико месеци, позивали вас неколико пута и сад је хитно да вас прво саслушамо? Како сте дошли? Колима, значи превоз вас чека. Господине Радосављевићу, претпостављам да немате ништа против? Добро, сачекаћете у ходнику суда. Господине Јовановићу, приђите овде.

Приступи

Сведок САША ЈОВАНОВИЋ

Из Врања, ул. Газда Младенова бр. 38/б.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: 1973. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1973. године, где?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: У Врању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Врању? Од оца?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Благоја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Угоститељски техничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Угоститељски техничар? Где сте запослени?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: У МУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радите у МУП-у, у Управи заједничке послове, је л' тако?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у којој полицијској управи?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: У Врању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' то Полицијска управа у Врању?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У полицијској управи у Врању? Да ли познајете људе против којих се води овај поступак?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете их? Да ли сте са њима у каквим рођачким односима? Нисте препостављам?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у завади?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Несродан, није у завади, упозорен, опоменут и заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

Господине Јовановићу, саслушаћемо вас као сведока, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питања чијим би одговором себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Знате, на та питања нисте у обавези да одговорите него ћете се позвати, рећи не могу на то питање да одговорим због тога и тога. У реду?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све чега се сећате дужни сте да нам пренесете, дакле, по вашем најбољем сећању, ништа не смете прећутати. Прочитајте гласно текст заклетве за сведока, ту на пулту испред вас.

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Претходно СЕ КОНСТАТУЈЕ да је из суднице у засебну просторију за сведоке удаљен сведок Радосављевић, док се сведок Улемек налази у притворској јединици суда.

Господине Јовановићу, нас занима ваш евентуални боравак и ваша сазнања из Петрова Села у лето 1999. године. Да ли сте били у кампу за обуку у Петровом Селу, да ли сте икада били, ако јесте кад сте били, те да ли сте били у лето 1999. након бомбардовања?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте нам о томе кад је то било по вашем најбољем сећању, кад је то било?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: То је била друга половина јула месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Друга половина јула? Добро. Јесте ли пре тога били у том кампу?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Никад. То је тад, тад сам био и никада после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које послове сте радили и ко је све био са вама итд?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Па били смо на послове за исхрану и смештај, службено смо били, значи Управа за исхрану и смештај нас је послала на терену, на тзв. терену Петровом Селу, тамо смо радили послове исхрану и смештај припадника који су били на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је био шеф?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Шеф је био у кампу или ко је долазио с времена на време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него вама ту, куварима, конобарима, односно помоћним радницима у кухињи непосредни шеф??

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: У кухињи је био Срба, непосредни шеф је био Срба не знам презиме, из Бора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у кампу?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: У кампу нисмо, само је Срба био за нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Срба? Кажете, ви сами рекосте да ли у кампу или је неко долазио?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Шеф Бора из Нишког одсека он је тада био шеф нама, он је с времена на време долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је био неки руководилац тамо кампа, комплетног кампа, неки командант, руководилац, шеф?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: За нас конкретно је био само Срба задужен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Срба?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте, познајете овде оптужене Поповића и Стојановића?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд их знате?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Из кампа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из кампа, са те обуке?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте и касније били у кампу?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само том једном приликом?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Да, у једну смену у трајању од 15 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У трајању од 15 дана. Ако их знате, шта нам знате рећи о њима? Шта су они тмао били у кампу?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Они су били као и сви остали припадници, ништа посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква су задужења имали да ли знате у том смислу?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате шта су радили?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били наставници или су били полазници обуке?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Па полазници обуке, нису били наставници не знам да ли су били. Мени су сви исти били тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте ви конкретно радили?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Па у кухињи, послове у кухињи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кухињи? Које послове, помоћни радник у кухињи или кувар?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Па радили смо у принципу нико није бирао свој посао, у принципу се радило да се посао одради или будеш конобар или будеш кувар или помоћни радник или опереш суђе или избациш смеђе које, све смо радили, нисмо имали поделу посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Колико дуго је трајала та обука на којој сте ви били?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: У смени које се ја сећам тачно, ја мислим да је 15 или 20 дана на којој сам ја смени био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ви дошли, јесу ли тамо већ били у кампу људи или је камп био празан ви лично кад сте дошли?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Ја лично кад сам дошао биле су колеге које су тамо биле претходна смена из Управе за исхрану и смештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Срба, тај шеф је л' он био?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Па да, он је пре нас био, тога дана само пре нас је стигао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли су били ту полазници, да ли је било неко друго особље у кампу, у том смислу или је камп био празан?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Не сећам се тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте спремали први оброк?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Па вероватно људи су били, пазите када смо стигли ми смо прихватили вечеру, људи пре нас који су били они су дали ручак, значи ми смо спремали вечеру. Људи су тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате колико је људи било у кампу?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Првих пар дана ја нисам ни излазио тамо у салу где су припадници обедовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тамо било цивилних лица или су све били полицајци?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Па сем нас цивила других није било, био је једино онај домар који је ту био, њега сам виђао и никог другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких људи који су тамо затворени, притворени?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се могло код вас у тој кухињи требовати храна, суви оброк, дакле да се храна конзумира мимо линије оне за издавање хране, мимо просторије?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам била је нека менза?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Не, то је строго било забрањено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није могао неко од тих полицајаца да тражи, да добије оно паковање, суви оброк па да однесе?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Суви оброк су једино добијали људи полазници који су били тамо, који су ишли на терен, они су једино могли ланч пакете да добију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ланч пакет?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Једино то, то кад су били на терену кад се знала бројка тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете ли Радосављевића?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био тамо?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време тих 15, 20 дана или?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Не, ја сам њега пар пута видео тамо, али нисам толико обраћао пажњу, пре свега нисам ни знао прво ко је он кад сам био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него кад сте сазнали?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Па касније, право да вам кажем нисмо ми тад смели да се распитујемо ко је шта је, то су, значи кренули смо из Ниша, добили смо објашњење да идемо на терен да одрадимо свој део посла, људи тамо који су радили то нас није занимало ко шта ради и како ради, значи то су људи који су долазили код нас у објекат, обедовали, пили кафу и то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви чули за оно у смислу догађаја што се горе десило у Петровом Селу? Да ли сте чули да су горе пронађене неке масовне гробнице?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Једино са телевизије, путем новина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са телевизије?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за овај кривично правни догађај ово о чему ми судимо овде?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Ја не знам за шта ви судите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате чему ми судимо овде? Ми судимо овде ову двојицу људи због учешћа у убиство тројице америчких држављана браће Битићи.

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: И то сам чуо с телевизије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти су лешеве пронађени у једној од тих масовних гробница горе у непосредној близини кампа у Петровом Селу?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: То сам исто чуо са телевизије и сад од вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тада док сте били тамо да ли сте чули неке приче везано за тројицу Албанаца, Американаца или било шта слично? Да ли је било икаквих прича тог типа?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Радосављевић, рекосте да сте га у неколико наврата видели тамо у кампу, шта је тамо у кампу радио, нисте знали ко је, нисте ни смели да се распитујете, али рекосте касније сазнали ко је и шта је, а шта је он тада радио у кампу?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Долазио на доручак, ручак и вечеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не знате шта је радио човек, каква су му задужења била и тако?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сведок може да определи тачно када је дошао у камп? Поменуо је половина јула, друга половина јула, да ли може да се сети датума?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете датумски то да определите?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Не, не могу да се сетим. То има у нашој управи тачно путни налог кад се где ишло и како.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да је та смена трајала 15 до 20 дана. Да ли вам је познато да ли је то била прва смена те године или друга смена, или трећа смена?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били рекосте у тој једној јединој, ни пре тога ни после тога никад?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете шта вас пита заменик?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Па не знам ја колико је смена било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било пре тога каквих смена, после тога?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Пре тога колегиница једна моја из Врања је била па сам ја дошао уместо ње, а после тога не знам, нико из Врања није ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И била је дакле и нека смена пре вас?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На ваше питање шта вам је био конкретан посао, он је се изјаснио да је између осталог и припремао храну и бацао смеће итд., да ли је у опису вашег посла било и набавка хране?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте ви издавали храну?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: У ком својству мислите да ли сам издавао?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У смислу оброка да ли сте ви издавали оброке припадницима обуке?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко вам је давао бројно стање?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Мени нико.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био задужен за то?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Шеф Срба.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли ви онда од шефа Србе добијали налог колико треба obroка да се направи, колико да се изда?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: То су кувари добијали налог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А који је конкретно ваш посао био?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Па сипаш на линију порције, дође човек са тацном, сипаш порцију, даш што га следује за ручак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Бацали сте смеће, где сте то и како радили?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Испод објекта је имало тзв. сметлиште, пар рупа где се смеће бацало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где се то налази, испод ког објекта? Тамо има више објеката колико се ја сећам, а и ви вероватно знате.

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Па испод кухиње где је била кухиња смештена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испод кухиње?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Испод кухиње, испод писте тзв. тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' то у кругу неком, да ли ту има неке жице?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Не. У кругу објекта је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било у кругу објекта?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је објекат унутар неке жице, неке ограде?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Не, обично сметлиште је ту било, тераш колица, искипаш у рупу која је била јама ископана за смеће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а где је та јама тачно била ископана?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Па не могу тога да се сетим да сте тамо на терену па да вам покажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испод писте?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Испод писте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неких контејнера да ли је било?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Не, не сећам се да је било контејнера, знам да смо колицима то увек, не ја, сви смо терали, отераш ђубре, избациш.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте то терали то ђубре?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Или у црним цаковима, црним врећама или у колицима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Докле, до тих рупа?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: До те јаме, окренеш и избациш.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да вас је неко обилазио за време док сте били у кампу. Ко вас је то обилазио?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Наш шеф Бора из Ниша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бора из Ниша?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је л' вас обилазио Легија, је л' долазио?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: У смени када сам ја био, једном је био Легија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад би то било?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не датумски наравно, него ето сад траје та смена 15, 20 дана па сад да ли је то негде почетком те смене, средином, при крају, ето у том смислу пробајте нас?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Не могу тога да се сетим, само знам да је једном био Легија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А је л' знате ко је то био у саставу полазника обуке које су то јединице биле?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Полиција.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Која полиција?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Министарство унутрашњих послова.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је л' знате ко је њима давао обуку?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Инструктор.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је л' познајете те инструкторе?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Па сад да видим човека познајем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате из које су јединице били ти инструктори?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете Гури је био пар пута да сте га видели, да ли можете да определите време?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Не могу, био је ту пар пута, сад тачно не знам који дан, у ком временском периоду је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За време док је трајала ваша смена, јесте ли имали потребу да идете ван кампа и да одете у град или негде на друго место?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је постојала стража на улазу у камп или на неким другим местима?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Постојала је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је л' знате где је то било?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Па на капији је постојала стража.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад кажете капија, је л' то улазна капија или нека друга капија?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: На улазној капији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Улазна капија? Је л' то капија где улазе возила или пешаци?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Могу и возила да уђу, то је велика капија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је л' та капија има рампу?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Не сећам се тога, само знам да је капија велика.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је на тој великој капији било стражарско место?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је л' ту увек било стражара док сте били у кампу?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Не сећам се тога и било је и није било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље? Одбрана?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ви сте рекли да сте дошли у другој половини јула. Да ли сте се ви вратили кући у јулу или у августу месецу?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Ја се стварно не сећам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли знате колико сте били тамо дуго?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: 15 или 20 дана, нисам сигуран тачно да ли су били 15 или 20 дана.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ви сте рекои да сте дошли да замените колегиницу. Кажите ми јесте ли ви дошли на почетак те смене, средину, крај, да ли то можете да определите?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Па не знам ја то која је то била смена, то је наша смена из Управе за исхрану и смештај, ми смо имали смене.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Говорим, кад кажем смена, мислим на ту обуку тих полазника те обуке, значи да ли сте ви дошли на почетак те смене да ли знате, на средину, крај?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Не сећам се.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Само још једно питање судија. Како се зове овај господин овде? Овај како се зове? Овај први како се зове?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Поповића знам, а њега не знам како тачно беше име, не могу да се сетим сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

КОНСТАТУЈЕ СЕ да на питање браниоца оптужених сведок показује на опт. Поповића и каже то је Поповић, а гледа у опт. Стојановића и исказује како не може да му се сети имена и презимена, али каже да га познаје.

Добро, да ли ви имате питања? Поповић?

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Ја сам хтео само једно питање пошто је рекао када сте питали за Легију да ли је био. Да ли је он чуо да је био Легија или је видео да је био Легија? Да ли га је он видео или је само чуо да је био?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Видео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто да нам кажете господине Јовановићу? Имате ви нешто да питате?

ОПТ. МИЛОШ СТОЈАНОВИЋ: Истина је да познајем човека али не уклапа ми се датум никако. Ја се слажем да је то могло да буде у јулу месецу али је могла бити друга половина јула, можда 27, 28, почетак августа, јако ми је битно да човек прецизира кад је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево очигледно не може, каже то је друга половина јула, 15, 20 дана.

ОПТ. МИЛОШ СТОЈАНОВИЋ: Јер је друга група била 27-ог и тад је могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али то би већ била смена у првој половини августа.

ОПТ. МИЛОШ СТОЈАНОВИЋ: У другој половини јула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад би почела 27. јула онда би смо за ту смену да кажемо да је у првој половини августа јер у јулу је само пар дана, он каже у другој половини јула. Добро.

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Тражите ли трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи трошкове доласка.

Врање-Београд-Врање 1.430,00 динара је аутобуска карта повратна по нашим подацима. Да ли то покрива ваше трошкове?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? У ком смислу?

СВЕДОК САША ЈОВАНОВИЋ: Па ја сам приватним колима дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам ми вам то не можемо надокнадити, гориво не можемо надокнадити, једино преко овога па још рецимо неке трошкове исхране пошто сте из Врања, цео дан ћете изгубити, може неких 1.000,00 динара још трошкове исхране, па да се на тај начин уклопите, бензин вам не можемо признати, такви су прописи.

Сведок тражи трошкове те се исти у износу од 1.430,00 динара на име путних трошкова и 1.000,00 динара на име трошкова исхране укупно 2.430,00 динара сведоку и ДОСУЂУЈУ привремено на терет буџетских средстава суда.

Хвала лепо господине Јовановићу можете ићи.

Позовите сведока Радосављевића.

Сведок ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Радосављевићу.

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Горан Радосављевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок Горан Радосављевић.

Рођен?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: 1957. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1957. године, где у?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Аранђеловцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Аранђеловцу? Од оца?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Љубише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љубише? Настањен у Земуну, је л' тако?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: У Земуну тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица и број?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Браће Фогл 8.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Број 8. По занимању?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: По занимању професор физичке културе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада у пензији, је л' тако?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Нисам у пензији, дао сам отказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такав је ваш радноправни статус у МУП-у, отказали сте.

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Имам приватну фирму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али имате приватну фирму?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам нисте у сродству, ни у завади са овде оптуженима које познајете?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Не. Познајем да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Познаје оптужене, није у сродству, ни у завади, па упозорен, опоменут, заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

Господине Радосављевићу, саслушаћемо вас као сведока, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питања чијим би одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Дакле, на та питања нећете одговорити него ћете се позвати на основ по ком

одбијате одговор, па кажем основ је један од ових које сам вам навео. Ништа не смете прећутати, све чега се сећате дужни сте нам верно, по најбољем сећању пренети. Ја вас молим да у овом смислу положите заклетву за сведока, ту на пулту је испред вас текст.

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Господине Радосављевићу, лето 1999. године, дакле, након престанка бомбардовања које послове ви обављате у МУП-у Републике Србије, на којим пословима се тада налазите?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Ја сам тада био на пословима шефа Одсека за посебне јединице полиције у министарству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго сте на тим пословима? Кад сте постављени?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Прво сам био шеф одсека у Секретаријату унутрашњих послова у Београду и ја мислим негде 1999. године, не могу да се сетим тачног датума, постављен сам за шефа Одсека у Одељењу за посебне јединице полиције и резервни састав МУП-а Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према нашим сазнањима овде из ове суднице произилази да се у кампу у Петровом Селу још практично у току бомбардовања почиње да реализује неки програм обуке Посебних јединица полиције и да ви имате неких задатака управо у вези тог програма. Шта нам о томе знате рећи, кад је то почело и шта ви радите?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: За време рата на Косову ја сам био помоћник команданта штаба, полицијског штаба у Приштини, био сам задужен за извођење обука тако да су обуке рађене и за време рата и за време бомбардовања на Гочу, на Пасуљанским ливадама и после тога смо прешли у Петрово Село. Зашто смо отишли у Петрово Село то није једини разлог био, други разлог је био због бомбардовања, требали смо да дислоцирамо технику са Косова, људе, да извлачимо опрему на неко безбедније место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је одредио да ће то бити у Петровом Селу?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Штаб Министарства унутрашњих послова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Штаб и ви то само реализујете?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Ја само реализујем обуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта су у тим причама Поповић и Стојановић?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Поповић и Стојановић су људи који су завршили пре тога инструкторски курс и они су одређени за моје помоћнике у Наставном центру у Петровом Селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћерић?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Да и Ћерић Радомир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли су они од првог дана, од прве те обуке која је почела још у току бомбардовања у Петровом Селу или се укључују касније?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Не, они су од колико се сада сећам, нисам сто посто сигуран, али мислим да су од првог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви све време боравите тамо у Петровом Селу?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Не, ја сам тада имао и много други задатака, то ми је био само један од задатака, наравно као помоћник команданта штаба имао сам много сложенијих задатака од обезбеђивања опреме, од пратње појединих политичара, официра да организујем њихову пратњу безбедно, да се организује извлачење безбедно наших јединица, опреме, рањених полицајаца, погинулих полицајаца и многим другим пословима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нас овде посебно занима ова обука која се одвија у јулу месецу 1999. године, дакле јул месец 1999. године та обука би, ево и према неком вашем извештају који сте поднели Команди ПЈП МУП-а 26. августа та обука би се одвијала у другом циклусу од 09.07. до 24.07.? Да ли сте ви тада тамо?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Ја сада после ових 10 година колико је прошло од тада не могу да се сетим тачно ни датума када сам боравио, углавном никада нисам провео све време трајања обуке због онога што сам већ рекао због других послова, међутим, долазио сам повремено, некада на дан, некада на пар сати, некада сам преспавао тамо, али у принципу никада стално нисам био за време извођења обуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ваша кћерка била долазила са вама?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Да, моја кћерка је долазила у више наврата у Петрово Село јер дуго сам био одсутан од куће и једноставно када сам искористио прилику да обиђем обуку водио сам је са собом, исто је проводила колико и ја, значи по пар сати, можда један дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте ви тамо спавали, ми смо били тамо у том кампу, ви лично где сте спавали?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Зато што је у кампу, у кампу су спавали полазници курса, нас двоје смо спавали у једној приколици која се налазила ван кампа, значи са леве стране од главне капије, има неки шљивик и нека стара кућица, ту је била постављена једна приколица у којој смо нас двоје спавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви знате, односно претпостављам да знате, али морам вас питати, да ли ви знате што ми судимо овим људима овде, чему све ово?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па обавештен сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате за тај кривичноправни догађај?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Да, обавештен сам наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ви знате о томе, каква су ваша сазнања?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Ја сам о томе догађају дефинитивно сазнао и успео да повежем тек после дужег неког времена када сам на колегијуму Министарства унутрашњих послова сазнао да су пронађени лешеви, гробнице и да су на врху једне од тих гробница пронађена тројица људи који су били амерички држављани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, то је било тек касније када су откривене ове две масовне гробнице?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Тек када су откривене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су за постојање тих масовних гробница знали неvezано за тројицу Албанаца, браћа Битићи, тројица Американаца, него за постојање масовних гробница још од раније?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Нисам вас разумео да ли сам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још од раније знали за постојање две масовне гробнице у Петровом Селу?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер су оне према неким сазнањима и сведочењима која смо овде чули у овој судници они су управо тада за време рата направљени и доведена су тела косовских Албанаца са Косова и ту су.

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: То сам тек касније сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте ви тек касније сазнали? Да ли вам је Поповић Сретен ишта говорио, причао о томе да је довео ту тројицу људи, да су ту тројицу људи држали у кампу, да су држани да ли једну ноћ, да ли неколико дана и да су потом по њих дошли неки људи и одвели их?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо тада, почетком ове обуке?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Не почетком обуке, ја сам дошао, ја сам у то време кад је та дужа пауза била између обука, када је прекинута обука решењем Министарства унутрашњих послова поново сам се вратио на Косово и са Косова сам изашао негде око 10. јуна када је потписан овај споразум, после тога једном приликом срео сам генерала Ђорђевића у згради Министарства унутрашњих послова, питао ме је где сам био није могао да ме нађе, ја сам рекао да сам искористио слободно време да обиђем оца, да мало видим пријатеље, другаре и ја сам га питао а због чега ме то пита, као имали смо нешто, имали смо једну обавезу коју је министар тада Влајко Стојиљковић наметнуо, међутим, да је он то све завршио са мојим помоћником Поповићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се то дешава, тај разговор по вама, кад би то било?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па не могу тачно да се сетим, значи вероватно негде можда крајем јула или тако нешто, не могу тачно да лоцирам датум. После тога сам ја дошао у Петрово Село и Поповић ме је питао да ли нешто знам око тога, ја сам рекао да ми је генерал Ђорђевић рекао да су ту били неки људи и да су по наређењу министра они одведени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је био сав ваш разговор?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Ту је био сав наш разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишта детаљније, ишта ближе?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па ништа, ништа. Тек касније када је то изашло у јавност и после тог колегијума у Министарству унутрашњих послова сам повезао у принципу о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо чули да је касније у МУП-у спровођена истрага, потрага након што је адвокат породице оштећених пријавио да су они пуштени из затвора, да су нестали итд., то би се дешавало онда крајем те

године, да је онда у Министарству спровођена једна, ајде условно речено, истрага, потрага?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Да, ја сам дао исказ у Министарству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још тада крајем те године, крајем 1999?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Не могу тачно да се сетим датима, али знам да сам дао исказ у Министарству унутрашњих послова на те околности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нас занима да ли вас је ико испитивао о тим вашим сазнањима па ето и у том разговору са Ђорђевићем тада крајем те 1999. године?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па кажем не могу тачно да се сетим датума, али сигурно јесте, значи дао сам изјаву у Министарству унутрашњих послова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је иначе било организовано, организован рад у кампу, да ли је и како могуће држати тројицу људи у кампу а да то нико не зна, да то зна само један човек? Да ли је икако могуће да се они наводно хране, храна узима за њих из кухиње а да то нико не зна, да то не знају ни кувари, ни нико други, имајући у виду, ви сте били тамо, ви сте тамо организовали извођење наставље, живота, логистику?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Руководилац обуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били руководилац комплетног кампа? Како је могуће тако што?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па по ономе што знам и што ми је Поповић рекао он је добио наређење од генерала Властимира Ђорђевића да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у реду, него технички како је могуће држати тројицу људи тамо у месту негде где им није место, у неком условно речено, центру за обуку, у некој наставној установи држе се људи затворени итд?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Знате шта, то се дешавало и раније за време рата на Косову, једноставно некада немате могућност из различитих разлога, због хитности ситуације, због тога што су многи наши објекти тада били срушени, порушени, бомбардовани итд., једноставно постоје и нека наређења која садрже и део службене тајне, тако да претпостављам да је то то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то. Него питам нешто друго. Спрема се храна, ако су њих тројица тамо па остају један дан то је три пута три оброка, то је девет оброка више, неко то треба да плати. Ми овде у овом спису предмета имамо нека силна требовања хране, пића уписана је свака шољица кафе коју сте и ви попили. Дошао вам је неко у госте уписано је требовање да сте ви требовали не знам ни ја три кафе, два сока и три киселе воде, па сте ви то потписали, па на крају сумарно је све сабрано, потписано да неко то плати, а имамо сад тројицу људи више у односу на бројно стање које је не сумњам прецизно?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: У кампу никада није био стални састав људи. Рецимо на обуку може да дође не знам сада тачно 40, 50 људи, од тога после неког времена један број људи отпадне, врати се кући, тако да на тим обукама никада није стални састав људи, некада имате више оброка, некада имате мање оброка, некада је неко повређен па оде, некада је неко напустио

наставу, некада дођу неки гости па се фактички стање увећава тако да то је једино објашњење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко и када пријављује бројно стање за одређени дан, шефу кухиње тамо да би могли да се?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па то су радили моји помоћници од којих је увек један био у Наставном центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поповић, Стојановић?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Поповић и Ђерић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поповић и Ђерић?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то нисте радили?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Не, јер једноставно нисам био сваки дан тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, нисте били тамо? Да ли је тамо долазио Легија?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком својству?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Легија је био командант тада Јединице за специјалне операције а инструктори који су изводили обуку били су припадници те јединице тако да је Легија долазио у том својству, значи да обиђе инструкторе, да види да ли има неких проблема, потреба за неким наставним средствима која су коришћена на обуци, да разговара једноставно са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Интересује нас овај циклус, други циклус од 09. до 24.07. да ли евентуално знате је л' долазио тада?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па не могу да се сетим али знам да је долазио, некада је долазио а да ја нисам био тамо, некада је долазио па смо се сретали у кампу, али тих циклуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо неку причу да је том једном приликом кад је у овом циклусу долазио кад и ваша кћерка, да ли дошла са њим хеликоптером или се вратила из кампа?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Не, то је било да сам ја тада боравио са кћерком у кампу, да је Легија дошао хеликоптером, да сам ја у међувремену добио неки други задатак на који сам морао да идем и онда је он моју кћерку вратио за Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када је то, тада, да ли је то у овом другом циклусу или?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Ви кажете да сте били шеф одсека за ПП резервни састав, не можете да се сетите датума, а да ли можете да се сетите ког месеца сте постављени за шефа?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Ја сам био, знате ја сам прво у Секретаријату унутрашњих послова Београд био шеф одсека и током 1999. године, не могу да се сетим времена, сам пребачен у седиште Министарства

унутрашњих послова такође за шефа одсека у Одељењу за посебне јединице полиције и резервни састав.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А када сте постављени за помоћника команданта штаба у Приштини?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Решењем министра почетком 1998., почетком сукоба на Косову.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: И до када сте били у том својству?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: До 10. јуна када сам отишао са Косова.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Хвала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад, имам овај период јули 1999. године. Колико сам разумео имали сте две функције. Једна функција је била руководилац обуке а која је друга била?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: До 10. јуна помоћник команданта штаба а после 10. јуна, значи када је завршен рат вратили смо се на мирнодопско стање и тада сам наставио посао шефа одсека за Посебне јединице полиције и резервни састав.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које су ваше старешине биле и у односу на коју функцију?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: У односу на функцију помоћника командната штаба, непосредни старешина ми је био командант штаба генерал Сретен Лукић а у министарству у мирнодопској варијанти, значи мој непосредни старешина био је начелник одељења у Управи полиције, ја мислим да је био пуковник Миленко Арсенијевић и наравно начелник Управе Љуба Алексић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да сте имали два помоћника, која су она својства имали, да ли су били у оквиру обуке или у неком другом својству ваши помоћници?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Мислите за време трајања обуке?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако је.

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: То су били Поповић Сретен и Ђерић Радомир и они су били моји помоћници само у оквиру својства обуке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесу ли и они имали неку другу функцију као и ви?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па наравно, они су имали, ја сада тачно не могу да се сетим шта је Ђерић био у ужичком одреду и у секретаријату, он је из секретаријата у Ужицу а Поповић је био у Секретаријату унутрашњих послова у Приштини и ја мислим да је за време рата доле када смо били он је био командир одељења, или командир вода у Приштинској бригади.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са гледишта њиховог ангажмана у Посебним јединицама полиције ко је био њихов старешина за тај посао који би обавили као припадници Посебних јединица полиције?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па ја мислим да је био, ја не знам ко је био командир чете у којој су они били, али знам да је био командант Приштинске бригаде генерал Жарко Браквић. Он је био командант Приштинске бригаде, сад ко је њима непосредни старешина био, ко је

Поповићу непосредни старешина био то не знам. Имао је командира чете али наравно не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако су они ваши помоћници у оквиру организације обуке шта је њихова обавеза била у том својству и каква су ваша овлашћења према њима била?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Значи, њихова обавеза је била да се старају о несметаном и правилном извођењу обуке и да после завршетка обуке направе извештај о реализованој обуци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су се они физички налазили за време трајања обуке?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Један од њих је увек био у Петровом Селу, дозвољавао сам да могу да се договоре да ли ће један остати дуже или краће због приватних обавеза али један од њих је увек морао да буде у Петровом Селу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако би неко од њих двојице напустио Петрово Село, да ли је у обавези да вам се јави?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Мислите обадвојица у исто време или?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И један или други или обојица у исто време?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па у принципу нису били обавезни да ми се јаве јер ја сам рекао да један од њих мора да буде у Петровом Селу, а оставио сам њима да се договоре у ком периоду ће ко од њих бити одсутан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако би неко од њих двојице организовао довођење и хапшење неких лица која је то онда њихова радна делатност?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: То је делатност мимо обуке за коју су били задужени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су они имали обавезу да вас обавесте и о таквим делатностима?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па у принципу имали су обавезу али у то време после бомбардовања нису радили телефони, мобилних телефона није било, једино смо користили радио станицу и заштићене телефонске бројеве. Они су ме на крају крајева Поповић ме је и обавестио у време када сам ја поново дошао у Петрово Село.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта вам је тачно рекао?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па тачно рекао ми је да је звао генерал Ђорђевић и да му је пренео да треба да преузме из затвора у Прокупљу три лица и да их задржи до доласка неких других људи из Министарства унутрашњих послова који ће наставити са њима рад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је л' то значи да је он добио неку наредбу од Ђорђевића?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Наравно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да би мало појаснили ту наредбу, ја бих се сад мало вратио на време догађања на Косову, па ме интересује следеће. Да ли је Властимир Ђорђевић долазио на Косово?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли ви њега лично познајете?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте ви њега обезбеђивали за време његовог боравка на Косову?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате када је тачно долазио 1999. године?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па долазио је у више наврата, не знам тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете временски да определите?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па не могу временски, често је долазио доле, некада је проводио по дан, два, некада је остајао дуже, али није био у континуитету.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја овде мислим и на време док је било бомбардовање од стране НАТО?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Да, био је на Косову и за време бомбардовања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да кажете колико пута је био?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па не могу то да кажем, не знам тачно, више пута, не могу да кажем колико.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када би он дошао на Косово, је л' ваша, како сам ја разумео, ваша је обавеза била да му обезбедите заштиту? Како сте ви то радили?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Када креће у обилазак јединица на терену ја сам тада звао генерала Браковића да ми да један број људи, значи то је све било по наређењу штаба да један број људи који ће обезбедити, који ће направити колону, постоји тактика у том делу, значи једно возило мора да иде напред, једно иза тога, мора да се направи ескорт и да идемо са њим где он буде желео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете само да определите у време НАТО бомбардовања колико пута сте ви обезбеђивали Ђорђевића тамо?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па не могу, некада можда једанпут, два пута месечно, некада није долазио у току месеца, некада је читав месец био доле, све зависи од ситуације на терену и где је он хтео да иде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је задужен за то био овде присутни Поповић Сретен?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Да, Поповић Сретен је био јер је то одељење које је он водио било задужено и за такве ствари.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је вама познато да ли се Поповић Сретен непосредно и лично сретао са генералом Ђорђевићем?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Јесте сигурно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како вам је то познато?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Јер сам ја увек био у том ескорту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А онда ако вам је Поповић, колико сам разумео, после везано за обуку рекао имао сам разговор са Ђорђевићем и његову наредбу, је л' вама то било нешто неуобичајено или чудно да он, дакле, генерал Ђорђевић непосредно издао наредбу Поповић Сретену?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Није ми било чудно јер такве ствари су се дешавале и за време рата на Косову, такве ствари су се дешавале и у мирнодопској ситуацији, те ствари се дешавају и данас тако да ми није било чудно, а друго због тога што је Поповић Сретен био мој помоћник који је у то време био у кампу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ми овде у списима имамо неку документацију која се зове, ја мислим да се зове потреба за храном и за оброцима које је потписивао сведок, па бих, то су дневне потребе за храном, па ме интересује систем потписивања тих дневних потреба за храном које су упућене према кухињи и издавање хране, бројно стање и све то, да ли сте потписивали дан за даном, или се дешавало нешто друкчије у пракси?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па никада нисам потписивао дан за даном из простог разлога што нисам стално боравио тамо, када бих дошао потписао бих сва документа која су ме чекала на столу, која су пре тога морали да овере рецимо из ресторана шеф кухиње, за набавку горива људи који су били задужени за то, некада сам потписивао и у Београду када би њихов шеф долазио за Београд донео сва документа која сам потписивао у својој канцеларији у Кнеза Милоша.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дакле, дешавало се да једанпут потпишете за више дана?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се дешавало да некад унапред потпишете?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па не могу да се сетим, мислим да је било и тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад кажете да сте били руководиоца обуке, да ли то подразумева и техничку организацију спровођења обуке у смислу начина на који ће да се баци смеће, начин где ће обука да се изводи, где ће бити постројавање, шта ће да се држи и у којим објектима у обуци, на обуци?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Не, то није подразумевало јер једноставно тај посао су радили моји помоћници а инструктори су имали свој план за извођење обуке и радили по том плану. Ја инструкторима нисам могао да се мешам у посао једноставно јер су они били припадници Јединице за специјалне операције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, мислио сам на још нешто. Постоје у кампу и неки помоћни објекти испод писте. Да лис те ви организовали шта треба да се држи у тим помоћним просторијама?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли знате шта је тамо држано?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па знам да је била муниција, опрема јер једноставно нису постојали адекватни услови за држање минскоексплозивних средстава у објектима у којима су спавали полазници тако да је значи наоружање, минскоексплозивна средства, муниција, опрема, вреће, шатори итд., држано у том објекту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте упознати да је камп, да су људи из кампа имали проблем са смећем, са одлагањем смећа и да ли сте ви тај проблем решили?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па нисам био упознат да је био неки проблем, јер смеће се одлагало испод кампа у неком великом контејнеру који је повремено одвожен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте држали поздравне говоре у кампу полазницима обуке?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: У принципу јесам у зависности када сам боравио у кампу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то било на почетку обуке, средини или на крају?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: На почетку никада није из једног простог разлога што када обука почне дође велики број припадника и онда један број припадника отпадне из различитих разлога или нису желели да наставе или су били неспособни да наставе по процени инструктора тако да сам ја обично горе држао када дођем некада у другој половини обуке, некада на крају обуке људима који су завршили обуку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У време обуке, то је ја мислим прва или друга смена, дакле мислим на време од 08. јуна па надаље, то је та смена, према нашим сазнањима и стању у списима био је некакав инцидент у смислу да је један полазник обуке рањен. Да ли сте ви о томе обавештени и ко вас је известио о рањавању?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Да, сећам се тога, ја мислим да је експлодирала нека, неко средство је експлодирало и да је нанело лакше телесне повреде једном од припадника и да је он одвежен у болницу. Ја не знам после, нисам сигуран да ли је напустио обуку или се вратио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте ви били присутни у кампу тога дана кад се то десило?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Да ли сам био присутан – па нисам сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко вам је поднео извештај о томе?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Претпостављам да је неко од или Поповић или Ђерић, не знам тачно ко је од њих тада био у кампу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте ви били у обавези да неког известите ко је изнад вас, вашег старешину о том случају?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Наравно, ја сам увек извештавао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И кога сте ви известили у овом случају?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па ја опет не могу да се сетим али мислим да сам обавестио Одељење за посебне јединице полиције и резервни састав који је мени непосредно било надређено а они су вероватно по линији обавестили начелника Управе који претпостављам да је обавестио и више старешине, јер о таквим стварима увек мора да се напише белешка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је Арсенијевић Миленко?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Арсенијевић Миленко је био у то време начелник Одељења за посебне јединице полиције и резервни састав у Управи полиције министарства.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је та личност била ваш старешина?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Он је био мој непосредни старешина, кажем у мирнодопским условима али за време док сам имао решење помоћника команданта штаба, значи непосредни старешина ми је био генерал Сретен Лукић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли вам нешто значи име генерал Обрад Стевановић?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је он вама био – да ли вам је био старешина или није?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па није лично мени, генерал Обрад Стевановић је био оснивач и први командант Посебних јединица полиције, а после тога је био ја мислим или начелник Управе једно време па онда помоћник министра, али у које време.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је задржао то својство генерала, односно команданта у време НАТО бомбардовања?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Нисам сигуран, никада нисам видео решење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А је л' знате онда ко је био командант?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Посебних јединица полиције?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ако нисте сигурни за?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па ја мислим да је перцепција свих људи била пошто је генерал Обрад Стевановић био први командант Посебних јединица да је он то и даље био, али нисам сигуран јер никада нисам видео то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је некад Обрад Стевановић долазио да обиђе полазнике обуке у кампу?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Јесте у више наврата је долазио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У ком својству је долазио?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па долазио је испред Министарства унутрашњих послова, значи претпостављам да га је тадашњи министар Влајко Стојиљковић овластио да дође као помоћник министра да обиђе обуку, знам да је једном приликом био када је била додела значки, инструкторских значки да је он тада уручио инструкторске значке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где се то дешавало, у Петровом Селу?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: У Петровом Селу да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Обрад Стевановић некада дошао заједно са Легијом?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Нисам сигуран, ја мислим да није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим да сте поменули да је једном ваша кћерка била ту присутна. Колико је то дана била она у Петровом Селу и где је спавала?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Никада није боравила дуже него што сам ја боравио, значи некада пар сати да обиђемо јединицу, да видим каквих има проблема, да ли има проблема у функционисању, некада смо преспавали у тој камп приколици о којој сам малопре рекао и после тога се увек враћа са мном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Долазимо сад до возног парка, како рекосте камп приколице, па ме асоцирало то да вас питам нешто да ли су постојала службена возила у кампу у Петровом Селу?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Да, службена возила су постојала и у принципу службена возила је обезбеђивала јединица која је, или Секретаријат унутрашњих послова који је слао људе на обуку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се ви сећате која су то возила била, које таблице, које боје, које марке?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па у принципу ту су била возила која су коришћена за извођење обуке, било је ту УАЗ-а руских са оруђима која су била на њима због самог извођења обуке, било је и службених возила којима су припадници долазили из седишта својих секретаријата. Јединица специјалне операције инструктори имали су своја возила којима су долазили, којима су довозили опрему за извођење наставна средства и све остало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је унутар кампа постојало неко место где би та возила била паркирана?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Да, возила су паркирана увек била на самом уласку на главну капију, са леве стране ту има један паркинг и углавном ту су била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А које је било ваше службено возило које сте користили?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Ја сам користио једно време чирокија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које боје?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Тамно браон боје и после тога сам имао неког нисана, патфајндер црне боје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је међу тим службеним возилима која су била паркирана у кампу у Петровом Селу био и цип, бели цип пајат, да ли се тога сећате?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Ја не могу са сигурношћу да кажем било је различитих возила јер ми нисмо имали унифицирана возила тако да мислим да није, мислим запамтио бих бели цип пајеро јер тада су ти ципови, пајеро, ја мислим да је било возило које су имали команданти одреда рецимо, нисам сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако већ помињемо возила морала је да постоји некаква евиденција о утрошку горива. Ко је водио ту евиденцију и ко је био задужен за то и да ли то спада у делокруг ваше надлежности?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па ја сам потписивао налоге о утрошку горива, о утрошку горива се старао колико знам Милош Стојановић и ја мислим да је био Чеда Ничић, Ничић Чеда који је био механичар тако да један од њих двојице је такође увек био, они су радили послове магационера.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта то значи утрошак горива, како су они правили ту евиденцију?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па утрошак горива се увек прави када се сипа гориво, пређе се одређени број километара, зна се колико возило по таблици троши на различитим путевима, на асфалту, брдским условима за извођење обуке и на основу тога се прави утрошак горива.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је конкретно онда ваш посао био везано за утрошак горива у јединици?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па никакав други сем да потпишем, да потпишем налоге.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте били тачно на годишњем одмору и да ли постоји нека писмена документација о вашем годишњем одмору, о слободним данима?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Значи, после 10. јуна када сам изашао са Косова имали смо још обавезу још пар дана око извлачења људства, технике итд. Не могу да се сетим тачно колико дана сам био ангажован на тим пословима, после тога сам тек отишао на неки годишњи одмор, мислим годишњи одмор, на слободне дане или тако нешто да обиђем оца, да одем са другарима мало и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли има писмена евиденција о томе?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па мислим да нема. Ја је лично немам јер тада су управе министарства биле по читавом граду распоређене, мењане су те локације због бомбардовања тако да мислим да, не знам, можда има у Управи полиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имао бих још само пар питања. Близу кампа у Петровом Селу пронађене су две масовне гробнице. Имате ли ви некаква сазнања о томе и да ли сте на било који начин били присутни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питали сте? И само ми реците још једно због чега сте дали отказ у МУП-у и мало око тих околности како је дошло до тога да дате отказ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате одговорити на то питање оно није у непосредној вези с овим. Како желите?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Могу да одговорим није никакав проблем. Значи, после оне ноћи када се Легија предао ја сам имао усмено наређење од тадашњег министра господина Јочића да га доведем у просторије Министарства унутрашњих послова у Кнеза Милоша, ја сам му тада рекао да је Легија тражио да га одведем у затвор, у ствари код истражног судије који га је потраживао, међутим, после десетак минута министар ме је поново звао и рекао да га доведем у просторије министарства. Ја сам тај задатак извршио, пар месеци ја о томе нисам причао ништа док нисам чуо да ће да ми напишу кривичну пријаву због тога што сам урадио мимо закона. Ја сам се онда позвао на усмено наређење министра. Када сам га питао да ми да писмено наређење рекао је «па ти си професионалац, знаш да је усмено наређење исто као писмено», ја сам рекао «да знам» и ја сам тај задатак извршио. После тога

крајем 2004. године позвао ме је тада начелник Управе полиције, тада генерал Мирков Миливоје и тражио ми је да напишем изјаву по наређењу министра са четири питања. Прво питање је било да ли сам вођа терористичке организације која хоће да изврши државни удар и да убије премијера Коштуницу, друго питање је било какав је био мој однос са официрима из америчке амбасаде, треће питање је било да ли се насилним оружаним путем враћам за команданта Жандармерије и четврто питање је било какав је био мој однос, какав је мој однос са генералом Обрадовићем. Ја нисам хтео да дам такву изјаву и после тога сам одлучио да напустим службу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радосављевићу, оптужени Поповић негира да вас је известио у било ком смислу везано за ова дешавања. Значи, он негира да, ви нам рекосте да сте прво разговарали са Властимиром Ђорђевићем, а потом и са Поповићем тамо у кампу, он негира да је било Ђерића било вас известио на било који начин?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Он је хтео том приликом да ми каже, међутим, питао је да ли знам о неком догађају који се десио, ја сам претпостављао да је то, питам о чему се ради, каже па о некој тројци, ја кажем да, да знам све и тако да сам ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он негира и толико. Да ли знате ко је Протић Божићар?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Извините нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Протић Божићар?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Протић Божићар ја мислим да је то возач, да ако је то тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тврди да је једном приликом кад је довезао 17 лешева са Косова са камионом да вас је затекао горе у кампу, да је била ваша кћерка тамо, да сте га ви питали како је путовао, да ли је гладан итд., и онда га потом ви, потом му ви показали неки багремар, шумарак, те да су тамо били Ђерић, Поповић, Рус, Тајсон итд. и ту је била рупа 3x3 у коју је он скиповоа лешеве са тим камионом?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па ја сигурно нисам, јер једноставно памтио бих по томе да ли ми је кћерка била тамо или није. Протић Божићар је у више наврата долазио, он је био тада возач генерала Обрадовића, генерала Обрада Стевановића, а пре тога је био возач у Управи за заједничке послове, тако да је он пуно пута долазио у камп довозећи муницију, опрему, храну итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али ово је у једном конкретном контексту он је возио камион, довезао је камион и описује сусрет са вама и ваше показивање где да отера тај камион и кога тамо затиче?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Не, ја сигурно нисам видео никакав леш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја сам у обавези да вам предочим тврдње сведока и да чујем ваше коментаре.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сам ја хтео то да питам ви сте ми ускратили одговор на питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам питао сведока колега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само да се надовежем на ваше питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, само моменат. Ја сам питао сведока да ли зна за постојање две масовне гробнице у близини кампа којим је он руководио из времена док је руководио тим кампом, он је рекао да не зна него тек касније и ја сам дакле, сведок је одговорио на моје питање и на ваше питање и због тога ја сам ваше питање одбио јер је сведок на њега већ одговорио, а ово је сад моје предочавање тврдњи једног другог сведока из којих би се дало закључити нешто друго, нешто што је у колизији са казивањем Радосављевића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Божидар Протић према мом сећању каже да се камион покварио и да је овде присутни сведок звао неког у Кладово да се камион поправи и да ли је то тачно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се, разумете?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Не, нисам разумео питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Камион се тај покварио нешто, да је из њега јако смрдело, па сте ви звали, све то тврди Протић, па сте ви звали доле у Кладово да се нађу људи који су дошли поправили камион итд?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Ја се тога стварно не сећам. Ја сам пуно пута звао и начелника у Кладову, возила су се често кварила горе, ми смо били ослоњени логистички на ОУП Кладово тако да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, овде се покварио камион којим су вожени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али покварио се овај камион, камион са лешевима?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Ја то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ништа, то би било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим.

НАТАША КАНДИЋ: (пуномоћница оштећених) – Кад сте преузели ову дужност у кампу где је било ваше радно место?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Моје радно место је било у Приштини.

НАТАША КАНДИЋ: А после 10. јуна?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: После 10. јуна у Министарству унутрашњих послова у Београду.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли имали неку секретарицу која је водила рачуна?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Не, ја сам тада био шеф одсека, шефови одсека немају секретарице.

НАТАША КАНДИЋ: Мало пре сте нам рекли да не знате тачно да ли сте били, кад сте били на слободним данима, на годишњем одмору, али знате да сте неко време били. Ко је водио, да ли је неко водио неку евиденцију да ли сте ви на слободним данима, на годишњем одмору?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Претпостављам да се то водило у Одељењу за Посебне јединице полиције и резервни састав у Управи полиције.

НАТАША КАНДИЋ: А коме сте се ви јавили кад сте отишли на те слободне дане?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Мислим да сам се јавио свом непосредном старешини пуковнику Миленку Арсенијевићу.

НАТАША КАНДИЋ: А је л' можете да нам објасните како су ваши ови помоћници у кампу, оптужени Поповић, како је он могао знати 7. јула да сте ви на одмору?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад би било питање питајте њега.

НАТАША КАНДИЋ: Па питам њега да ли може да одговори да ли му је преко радио везе јавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви у обавези да се својим помоћницима јавите да кажете ја нисам ту па?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Не, нисам у обавези, ја сам у обавези само свом непосредном старешини да се јавим.

НАТАША КАНДИЋ: А Властимир Ђорђевић да ли се његова радна канцеларија у МУП-у налази негде у близини ваше и у ком сте ви да кажем професионалним односима да ли обавештавате један другог о томе да неко одлази, неће бити?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Не, генерал Ђорђевић је тада био начелник Ресора јавне безбедности и постоји командни ланац, ја наравно нисам могао да зовем генерала да му кажем да ћу да идем на одмор, значи обавештавао сам своје непосредне старешине а генерал Ђорђевић је имао других обавеза тако да ја њему никада такве ствари нисам саопштавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је његова канцеларија била у односу на вашу?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Ја мислим да је тада, да су тада генерали седели на трећем спрату, нисам сигуран али мислим да су били на трећем спрату сви генерали, био је генерал Лукић, био је генерал Ђорђевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, нисте на истом спрату?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Не, нисмо на истом спрату.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли можете да се сетите колико сте у континуитету користили тих слободних дана или одмор, колико је то трајало?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па не могу да се сетим, то је велики проток времена, ја 10-ак година сигурно нисам користио годишњи одмор због целокупне ситуације која је тада била у Југославији, у Србији, тако да смо ми имали могућност да када нам треба искористимо пар дана од годишњег одмора, слободних дана јер смо у принципу радили 24 сата дневно.

НАТАША КАНДИЋ: Нисте имали обавезу да камп обавештавате да сте на одмору?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Не, потчињене нисам обавештавао, нисам имао обавезу, обавештавао сам само своје непосредне старешине јер они су били у обавези да ми дају неке друге задатке да радим о којима ја нисам морао да извештавам камп.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте ви као руководилац кампа одредили неку просторију за притварање?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте док сте били помоћник команданта штаба, да ли је у вашој надлежности било не знам отварање неких објеката за заробљенике или за притворенике?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Мислите за територију Косова?

НАТАША КАНДИЋ: Да?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је на штабу било говора о премештању тела са Косова?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Не да сам ја присуствовао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли вам је познато ко је Небојша Миљић?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Да, сетио сам се то је човек са слике коју сте ви објавили. После сам тога прочита, не знам пре годину-две дана, умро у Аргентини или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' имао неки надимак?

НАТАША КАНДИЋ: Мртви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мртви. Какве то везе има с овим?

НАТАША КАНДИЋ: Каже тужилац све има везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац очигледно више зна од суда, но добро. Суд занима само оно што је предмет оптужбе тужиоцеве.

НАТАША КАНДИЋ: Реците нам да ли је нешто могло у кампу да буде предузето као што је отварање гробница а да о томе нису обавештени ваши претпостављени, министар, неке још службе у оквиру, помоћник министра као Обрад Стевановић? Ко је по, да кажем, по тој хијерархији, линији, како ви кажете или по неким правилима службе, ко је требало да буде обавештен за тако нешто?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Знате шта, ја сам тада био, рекао сам шеф одсека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отварању гробница ако сам добро схватио?

НАТАША КАНДИЋ: То.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ексхумација, отварање?

НАТАША КАНДИЋ: Отварање, копање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Формирање?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Не, сада нисам разумео.

НАТАША КАНДИЋ: Копање тих јама, ко мора бити обавештен, ко даје дозволу? У овом конкретном случају ви сте руководилац тог Наставног центра.

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Не руководилац обуке.

НАТАША КАНДИЋ: Руководилац обуке, али да ли постоји неко посебан ко руководи кампом?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па камп је као и остали наставни центри Гоч, Клиса, Кула, они су били под директном ингеренцијом Управе полиције, тако да ниједна од тих, ниједан од тих кампова није био посебна организациона јединица Министарства унутрашњих послова па није ни могао да има свог команданта. Значи, онај који је изводио обуке на одређеној локацији, у одређеном кампу тај је био руководилац обуке у том делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо питање овако да формулишемо господине Радосављевићу. Како објашњавате кад касније сазнате, дакле нисте знали тада у то време него сте касније сазнали да су тамо у близини кампа где сте ви руководили обуком, где сте ви практично из свих прича које смо ми чули у

овој судници алфа и омега спровођења програма те обуке, дакле да су у непосредној близини тог кампа у време док се у том кампу организује обука, изводи обука, у том неком времену да се откопају двије гробнице, формирају две гробнице, затрпају лешеве у непосредној близини кампа где се изводи обука. Како ви то објашњавате како је могуће да се тако нешто деси поред једног објекта који је врло безбедносно интересантан чини ми се, односно као лаик стичем утисак да не би могла тамо, говече тамо не би могло сеоско да прође а да то не буде евидентирано, регистровано итд., а да се направе две масовне гробнице и сахрани не знам ни ја колико леша?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Тај камп нисмо користили само ми, тај камп је коришћен, ја мислим да је он припадао прво територијалној одбрани војске па је тек негде ја мислим 2000. или тако нешто, нисам сигуран прешао у надлежност Министарства унутрашњих послова. Међутим, све те кампове нисмо користили само ми, значи користиле су и друге јединице, користио је и резервни састав, користила је и војска за извођење својих обука, користио је и редовни састав полиције, секретаријати из целе Србије, тако да једноставно ја за те гробнице да су формиране у време док смо ми изводили обуку тамо нисам чуо.

НАТАША КАНДИЋ: А када сте чули за гробницу у Петровом Селу?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: То сам рекао на колегијуму, у Министарству унутрашњих послова.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте, малопре кажете да због тога што сте Легију довели у МУП а не предали истражном судији да је покренута кривична пријава. Да ли сте ви нешто предузели поводом тог сазнања да је у кампу где сте ви били руководилац обуке да су тамо нађене неке масовне гробнице и да има индиција да у вези са тим да су почињена кривична дела, шта сте ви предузели?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Ја нисам предузео ништа јер једноставно ако сам обавештен на колегијуму на коме је био министар, начелник Ресора, начелници свих управа и криминалистичке полиције и свих осталих, ја нисам имао потребе да о томе ишта говорим јер су све моје старешине из врха министарства биле упознате.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте били у прилици да своје помоћнике Ђеру, оптужене овде, да питате нешто у вези са тим гробницама?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па нисам, нисмо разговарали о томе, једноставно када су откривене онда смо у принципу знали где су откривене али нисмо о томе ништа имали конкретно ни сазнања нити смо о томе дискутовали.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте у овом периоду након, значи након престанка рата на Косову, да ли сте дошли до податак о томе, о гробницама на Косову, пребацивање у Батајницу, да ли можете нешто о томе да нам кажете о тој гробници у Петровом Селу?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па не, једноставно то није било у делокругу мог посла тако да о томе нисам имао сазнања ни о пребацивању са Косова нити било шта друго.

НАТАША КАНДИЋ: А је л' имате сазнање чија је то надлежност?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па немам, јер ја сам, кажем тада, поново кажем био врло ниски старешина тако да нисам имао ја прилике да о томе разговарам са високим старешинама министарства.

НАТАША КАНДИЋ: Реците нам, по новинама се често и онда после рата и годинама провлачило то да сте ви били заменик команданта ПЈП на Косову?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је био онда заменик? Да ли је постојао заменик команданта?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па на то не могу да одговорим јер стварно не знам, ја сам био помоћник команданта штаба и штаб је у то време био одговоран и наредбодавно за извођење акција, за планирање акција и директно надлежан за ангажовање Посебних јединица полиције.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али можете ли да покушате опет ко је командовао тим одредима – 37., 87. ко је њима?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па сваки одред је.

НАТАША КАНДИЋ: Осим што су имали своје команданте, али ко је обједињавао то?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Сваки одред је имао свог команданта, свог заменика, а обједињавање је радила здружена команда и издавање наређења, прављење планова појединих акција, значи радила је здружена команда војске и полиције.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли ви кажете то да не знате ко је био командант ПЈП или да је у здруженој команди неко био конкретно задужен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нема непосредних реперкусија на овај предмета, али ево прећутно сам дозволио то питање али да га овако формулишемо. Ви кажете постоји перцепција код свих да је Обрад Стевановић као први командант ПЈП неспорно и он нам је то рекао у судници, да је и тада био командант иако није, него је био не знам ни ја, стварно формално није. Да ли је био тада формално неко одређен као командант ПЈП?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Ја не могу да кажем да ли је неко формално или није јер једноставно то не знам, нисам видео ничије решење али кажем вам за време рата на Косову ПЈП су биле под директном командом здружених снага безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И овог здруженог штаба.

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Здружених снага, то је то, здружене снаге војске и полиције.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми да ли, ви сте у Жандармерији до 2005. године, је л' тако?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте за то време сазнали ко је издао ту информацију о масовним гробницама?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Не, то није био делокруг мог посла, ја сам био командант Жандармерије, имали смо пуно проблема на југу Србије, мислим да смо се и срели доле у Лучанима једанпут тако да сам ја водио

рачуна само о својој јединици и превасходни задатак тада је био нама борба против тероризма.

НАТАША КАНДИЋ: За време НАТО бомбардовања ви све време боравите на Косову или сте повремено?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: У принципу све време боравим, с тим што наравно користио сам када се укаже прилика, значи да дођем на викенд у Београд да видим породицу, али то је трајало дан, два, три максимално и после тога сам се поново враћао.

НАТАША КАНДИЋ: Пошто немате нека сазнања, је л' могу да вас питам шта ви мислите откуда те гробнице на Косову?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуда гробнице на Косову?

НАТАША КАНДИЋ: Па да, пошто је тамо стално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта ћемо сад да истражујемо откуда гробнице на Косову, у овом предмету гробница у Петровом Селу.

НАТАША КАНДИЋ: Зато што из тих гробница на Косову се ексхумирају тела па се пребацују тако долази и до гробнице у Петровом Селу зато што се гробница у Избицама отвара, ексхумира, па тела из Избице, из Митровице долазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо тако, то је сувише широко, ми смо питали сведока, предочили смо му чињеницу да се поред кампа којим он руководи пронађу две масовне гробнице где су тела Албанаца са Косова, да у једној од њих су и тела оштећених из овог кривичноправног догађаја у којем ми поступамо и то су само те конекције, али толико широко не можемо ићи.

НАТАША КАНДИЋ: Не можемо тако, ми овде имамо сведока који неће ништа да нам каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је сад нешто друго.

НАТАША КАНДИЋ: Онда не можемо ни сва питања да му поставимо зато што ту нема једне гробнице која може да се изолује, то је један врло повезан процес, један врло организован и систематски начин отварање, премештање из једне у другу, у трећу и тако стижу до Петровог Села, али ако дозвољавате у реду, биће неке друге прилике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Широко је сувише.

НАТАША КАНДИЋ: Мислим да је сада после одговора овог сведока да је врло важно позвати и возача Протића ради утврђивање чињеница да знамо шта је било да ли га је видео ту или га није видео и да једноставно разјаснимо то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је предлог. Даље молим одбрана?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Само бих вам ја претходно поставила једно питање. Ви кажете између осталих да је штаб био одговоран за формирање акција, а да је обједињавање обављала здружена команда војске и полиције. Ко је на челу те здружене команде војске и полиције? Да ли постоји неко име?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ту има неки командант?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: На челу здружених снага ја по функцији нисам био на колегијумима здружених снага јер нисам припадао

здруженим снагама, то је био генерал Сретен Лукић који је био командант штаба и по функцији је био у штабу. Ко је руководио тада штабом ја тада знам да су доле били генерал Павковић, генерал Лазаревић, Ојданић, не знам ко је по функцији од њих био командант здруженог штаба и у које време.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А ви као помоћник команданта нисте имали прилике да будете на тој функцији?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Не, само командант је био члан здруженог штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Прелевићу.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја ћу почети од ове честе забуне данас, руководилац обуке, руководилац кампа. Ви сте рекли да сте ви били руководилац обуке?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Да.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Питаћу вас чија је надлежност територија ван кампа? Чија је надлежност ако се било шта деси, ко поступа за територију која је ван кампа било које кривично дело ван територије кампа ко је надлежан?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Поступа надлежни Секретаријат унутрашњих послова, значи на територији се налази одређени камп.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А то је у конкретном случају Петровог Села?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: У случају Петровог Села то је ОУП Кладово.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: ОУП Кладово? Кажите ми да ли су они били задужени за ту неку логистику, за пружање помоћи?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па увек је секретаријат на чијој територији се изводи обука задужен за пружање логистичке помоћи за извођење обуке. Рецимо пример нестане вода, треба да се достави гориво, неће се достављати сигурно из Београда, неће се славине доносити из Београда него ће једноставно то решавати надлежни секретаријат.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ко је надлежан да обезбеди неког да копа рупе за смеће у овом конкретном случају Петровог Села? Да ли сте ви тамо имали ровокопача, ако нисте ко би био?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Ми нисмо имали ровокопач, касније када сам сазнао где су биле масовне гробнице оне су биле значи изнад кампа у једној шуми где је још за време бомбардовања када смо дошли тамо када смо извозили технику и људство због могућности да камп буде бомбардован јер је то био легитимни циљ НАТО-а, ми смо склонили и технику и људе у тај шумарак. Увек када се изводи обука обавезно је и када се прави камп било где, обавезно је да се направе јаме у којима ће се бацати смеће из много тактичких разлога, демаскирања, ширења заразе итд.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ви сте рекли да вам је генерал Ђорђевић рекао да је он звао лично да је покушао вас па да је звао Попа. Прва ствар која ме, односно Поповића. У пракси рада Министарства унутрашњих послова да ли се дешава то тзв. прескакање у хијерархијској лествици када неко надређен зове не вашег претпостављеног него вас?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Да, дешава се, то се дешавало, то се дешава и данас да због хитноће извршења неког задатка услед немогућства да се пронађе старешина који је у том тренутку на челу министарства зове се његов заменик, помоћник итд., да би се задатак извршио, то се дешавало и дешава данас.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли можете да нам помогнете да ли је генерал Ђорђевић у овом случају звао Поповића, да ли то има везе са обуком у Петровом Селу или са чињеницом да су Поповић и Стојановић, значи лица са службеним овлашћењима која имају ону, како сте објаснили на питање тужиоца и други делокруг рада паралелан са овим?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: То нема везе са обуком, значи и Поповић и Ђерић и Стојановић и сви остали припадници су по другој функцији припадници Министарства унутрашњих послова овлашћена службена лица која морају да изврше задатак да интервенишу и када су неке друге околности, неки други услови.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми да ли ви познајете Вучићевић Милована? Да ли сте у том тренутку, значи то је 1999. познавали Вучићевић Милована?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Ја мислим да је он био начелник у Прокупљу и тако нешто, не у Прокупљу, у Прокупљу начелник. Њега сам упознао када сам постао командант Посебних јединица полиције, то је ово једно кратко време пре него што сам постао командант Жандармерије, упознао сам га када смо боравили у копненој зони безбедности јер ја сам тада одлуком Владе био постављен за команданта полицијских снага у оквиру здружене команде за територију југа Србије, значи за територију за административну линију са Косовом.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Вучићевић Милисава да ли сте познавали у том тренутку, то је јули 1999. године?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Не, никога нисам знао пре него што сам постао командант полицијских снага на југу.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте се тог јула 1999. године или у том периоду летњем 1999. године везано за браћу Битићи чули са Вучићевић Милованом, Вучићевић Милисавом, је л'.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вучковић.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Вучковић Милисавом, Арсенијевић Миленком или са било ким из тог затвора у Прокупљу?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Не, ни са ким се нисам чуо.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми, ви кажете да сте 10-ог јуна напустили Косово, рекли сте међу последњим или сте били последњи припадници који сте напустили Косово?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Међу последњима да.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми да ли је било оружаних сукоба у овом периоду након напуштања Косова до овог 08, 09. јула?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па колико ја знам није јер је Кумановски споразум потписан ја мислим 10-ог, после тога једноставно

полиције и војске није било на Косову тако да није ни могло да буде оружаних сукоба.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, да ли је могло да буде на граничном појасу, да кажем, између те аутономне области Косово и овог дела Србије, значи на самој граници покрајине, да ли је било неких сукоба?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Међународне снаге када су ушле оне су прво ушле у тај гранични појас и тада је формирана копнена и ваздушна зона безбедности која је била у дубини од 10 км копнена зона безбедности у територији Србије, централне Србије тако да у том појасу нису могле, по споразуму нису могле да буду присутне ни полицијске ни војне снаге тако да.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: То је била нека тампон зона?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: То је била тампон зона између централне Србије и административне линије са Косовом.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Кажите ми ви сте били на Косову то сте рекли, да ли сте виђали плочице око врата, прво да ли су те плочице имали припадници МУП-а Србије.

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Припадници МУП-а Србије нису имали никакве плочице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као неке идентификационе?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Идентификационе плочице?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: То није било, није постојало у Правилнику као саставни део опреме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни тада ни касније?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Ни тада ни касније, ни данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је тако што било код припадника ОВК?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Ја нисам виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да то видите тако што код њих?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Не, никада нисам видео.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је војска Југославије имала плочице?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па мислим да није јер колико знам и у њиховом Правилнику не постоји плочица као саставни део опреме.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја ћу суду доставити плочицу, званичну плочицу Војске Југославије коју су имали припадници Војске Југославије на Косову. Изволите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да смо овако нешто.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Сад смо набавили са улошком, са папиром, перфорираним, оригинал смо сад набавили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Бранилац оптужених адв. Божо Прелевић суду предаје МЕТАЛНУ ПЛОЧИЦУ на преклапање димензија по процени председника већа 4 x 2,5 цм, у унутрашњости које се налази формулар са ознакама «војна пошта, чин, презиме, очево име, име... и др», уз тврдњу да је реч о

идентификационим плочицама које су користили припадници војске Србије или СРЈ.

Тада је била СРЈ, сад је само питање да ли су те плочице из тог периода или из овог сад?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: На Косову за време НАТО бомбардовања, да будем прецизан. Добро. Ја бих се вратио само на тај ваш разговор са генералом Ђорђевићем. Да ли вам је он рекао конкретно о каквим лицима се ради када сте разговарали везано за то да је он вас звао па да је завршио то са Поповићем, да ли вам је рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишта више детаља?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Колико се сећам да смо попричали, то је можда био следећи пут можда после дан или два када смо се срели мало дуже ја сам описао први сусрет наш у ходнику непосредно по мом доласку да је он мени рекао ја кад сам га питао о чему се ту ради, па каже министар је тражио хитно да припадници Посебних јединица преузму нека три лица да их задрже до доласка службених других лица из Министарства унутрашњих послова да су кратко провели, колико сам ја схватио, један дан, да су кратко ту провели и о томе што сам ја успео да закључим из његовог, из тог нашег разговора да су они требали да буду или депортовани или размењени, али да више о детаља наравно о томе је знао једино министар који је био надлежан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад смо већ код тога намеће ми се, да ли сте ви тражили евентуално неко објашњење зашто баш ваш камп, чему то, или сте евентуално размишљали о томе зашто је одабран баш ваш камп који је далеко 300, 400 километара тамо од Прокупља, тај задатак задржавања људи који излазе из затвора па сад не треба им дозволити да оду на слободу него да их треба задржати још, то није ништа што је неуобичајено, то се јако често дешава, али тај посао могу да ураде припадници СУП-а у Прокупљу, могу их они сачекати и задржати дан, два док неко не дође или их спровести тамо где им се каже итд. Зашто баш овај камп који је тамо где је итд?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па мени је било право да вам кажем у том једном моменту, мислим наравно да га нисам питао, јер једноставно у нашем послу, у нашој хијерархији нема додатних и сувишних питања, наређење се изврши наравно уколико не представља кривично дело, наређење се изврши и ту је крај. Једноставно мени је било прво необично зашто су баш тамо доведени тако далеко од Прокупља, међутим, једноставно ако се радило о екстрадицији таквих лица да значи лица која су без исправа затечени на територији Србије, колико сам после успео да сазнам да су они чак и неке Србе довели са Косова или тако нешто, па да су промашили, да су прешли у ствари административну линију. Мени је било сумњиво, међутим, једноставно по закону ако лица треба да се изврши екстрадиција, значи ако имају, ако немају уредна документа треба да се контактира америчка амбасада пошто су они амерички држављани, у овом случају рецимо било је таквих случајева где су затицана лица не знам из Енглеске, из Мађарске итд., па онда у договору са

амбасадом треба да се обезбеде, да се провери идентитет, да се обезбеде документа и да се изврши онда екстрадиција. То је био основни разлог да се врате на Косово, нису могли да се врате на Косово јер једноставно Косово је део Србије тако да не постоји граница са Косовом, постоји административна линија. Опет ако су ушли из Албаније као што се причало нису могли да се иде прво на границу прво са Албанијом тако да то је претпостављам био основни разлог или да се сачека док се не обаве формалности преко америчке амбасаде итд. То сам ја успео да закључим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могли су чекати у Прокупљу, могли су чекати негде у Београду. Добро.

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: То је одлука која је изшла из врха министарства тако да ја на то нисам имао, нико од нас не би могао да има утицај на то када се изда наређење изврши се.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је усмено наређење у складу са законом?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Да исто, усмено наређење је исто као и писмено.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Путем телефона?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: И путем телефона и путем радио станица.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми, поставићу једно хипотетичко питање ако суд дозволи наравно. Да сте ви били на месту Поповић Сретена, да сте били тада у кампу да ли бисте овај задатак извршили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дозволићемо питање.

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Да извршио бих и то би извршио сваки припадник Министарства унутрашњих послова.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми, ви кажете да је у обавези полицајац да изврши усмени задатак уколико не представља кривично дело. Да ли у овом, у том тренутку издавања те наредбе, да ли је то и када вам је генерал Ђорђевић то говорио да ли је то наређење, ви кажете то му је рекао Влајко, да ли је то наређење министра начелнику ресора, да ли сте разумели да је Рођа то наредио Поповићу или је то нешто некаква приватна комбинација?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Не може да буде приватна комбинација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да је јасно из испитивања сведока.

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: То је јасно да је издато наређење о коме је припадник унутрашњих послова дужан да поступи.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми да ли вам је генерал Ђорђевић, да ли сте ви накнадно сазнали након тог колегијума ко су били браћа Битићи? Да ли су они били припадници УЧК-а, да ли су чинили злочине, да ли сте ишта сазнали, пролазници, становници, било шта о браћи Битићи?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па рекао сам мало пре да сам сазнао да су они неке Србе ваљда довели са територије Косова на територију Србије, да су били у цивилним оделима што значи да нису, да нису постојале индиције да су били терористи или да су били припадници Ослободилачке војске Косова, како се тада звала.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Кажите ми када сте на МУП-у, на колегијуму МУП-а сазнали да постоје гробнице у Петровом Селу, да ли сте ви то сазнали пре почетка откопавања или након откопавања гробница?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Пре почетка откопавања када су прве информације дошле у министарство.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли можете да процените од почетка откопавања до, од тог сазнања до почетка откопавања неких који је то временски период?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па не могу сада тачно да се сетим, али сигурно није био кратак неки временски период јер прво су дошле те информације па је онда колико знам формирана радна група или тако нешто радна група, тим људи који ће се тиме бавити да се провере информације тако да је то трајало сигурно неколико дана.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли знате да ли је поред тих гробница Министарство унутрашњих послова поставило неку врсту страже или било, на било који начин обезбедило те гробнице?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Ја немам таквих сазнања, не знам да ли су поставили, претпостављам да би требало да се то уради, а сад да ли је постављено или ко је поставио ја нисам био надлежан за тај случај тако да не бих могао са сигурношћу да кажем.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми да су постављене ко би био тај, је л' би то било опет припадници ПЈП-а који би давали ту неку стражу око тога или можда буду неки други припадници, просто не разумем?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па претпостављам, пошто се то налази ван кампа да надлежан је Секретаријат унутрашњих послова ја мислим Зајечар, ОУП Кладово да би то они требали да обезбеде, међутим, то би опет зависило од наређења из врха министарства, од процене.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Колико је мени познато у два, у колико је кампова МУП-а Србије рачунајући и Ресор државне безбедности су пронађене гробнице, имамо Батајницу, имамо Петрово Село?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Колико ја знам Батајница и Петрово Село, колико ја знам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли су та два кампа бомбардована за време НАТО бомбардовања?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми да ли сте чули некад за Атлантску бригаду?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Прочитао сам у медијима о томе, других сазнања немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада из тог времена на Косову за време рата?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Не, немам сазнања о Атлантској бригади јер тим пословима се бавила Служба државне безбедности, значи око тероризма, ја сам се бавио полицијом, извођењем, организовањем.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми обзиром да сте долазили тамо у Петрово Село, да ли је у том кампу било стражара?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Да било је обавезно стражара.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Колико, где?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па ја сада не знам тачно али сам сигуран, мислим да је било два или три стражарска места, значи један је био сигурно на улазној капији где је постојала рампа, један је био скроз са друге стране кампа до шуме, сад нисам сигуран да ли је постојало и треће стражарско место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали неку комуникацију, радио везу?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Они су морали да имају радио везу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И са неким унутар кампа?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Са руководиоцем кампа су имали директну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, са неким од ваших помоћника?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Да, са оним ко је тренутно у кампу.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: У овом конкретном догађају ме интересује да ли је постојала обавеза Поповић Сретена да води некакву документацију, да то постоји кроз неке књиге, папире о догађају који се десио?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па у принципу не, јер актима Министарства унутрашњих послова није прецизирано да морају да се воде и такве евиденције, он је водио евиденцију о томе, значи сваки помоћник и он и Ђерић о томе шта се дешавало на обуци јер је обука била њихов превасходни задатак.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, где се води у оваквом случају где би морала да се води документација о догађају који се десио ако то наређује начелник ресора односно министар?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па сигурно се водила у Министарству унутрашњих послова у Београду јер једноставно из свега овога ја видим да су ту били упознати, значи од министра, начелника ресора, затвора, ОУП-а Прокупље, значи пуно људи је у том читавом ланцу тако да једноставно наређења су долазила из Београда и претпостављам да се у Београду у министарству водила таква евиденција.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли вам је познат још неки случај да сте чували нека лица ради нечега, ради екстрадиције, депортације, размене, вођења кривичног поступка, било ког разлога?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па да, било је таквих ситуација доста, ја не могу сада из ове перспективе да се сетим тачно, али знам да је на Косову рецимо чували смо и цивиле и неке заробљене терористе због сигурности због тога што нисмо могли због ратних дејстава да их директно пребацимо до управа које су биле задужене, мислим на Управу криминалистичке полиције којој смо предавали или Службе државне безбедности, тако да је тих случајева било доста.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ви сте данас на питање тужиоца да ли је један од одговора, ја бих само молио да нам то мало разјасните. Значи, ви сте рекли то су они урадили мимо обуке. Шта значи то мимо обуке?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Обука је њихов превасходни задатак био, међутим, као овлашћена службена лица дужни су да изврше сва остала

наређења из делокруга министарства унутрашњих послова, наравно као што сам рекао ако не представљају кривично дело.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: У целом овом случају неспорна је једна хијерархија коју сте ви сада напоменули, значи говоримо о затвору у Прокупљу, говоримо о суду за прекршаје које је њих, браћу Битићи ставио у затвор у Прокупљу, говоримо о припадницима Државне безбедности који су обавили разговор са њима о томе, обавештен и тај у Нишу њихов претпостављени о Вучићевићу, Вучковићу, о полицајцима по линији криминала Мугоша или не знам како се звао тај у Прокупљу, о Арсенијевић Миленку, Ђорђевићу итд., па и овде о Поповићу и Стојановићу. Значи, моје питање је у ствари ко је тај ко може да се обједини све те људе, да изда такво наређење ко је тај који се налази на врху?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Једини који је могао у овој ситуацији то да организује и да изда наређење то је министар јер је Државна безбедност била једна од организационих јединица била Државна безбедност и јавна јединица и јавна безбедност у оквиру Министарства унутрашњих послова и њихов непосредни старешина је министар Унутрашњих послова који је могао све то да обједини. Видим да је обавештен и суд у Прокупљу, полиција нема ингеренције над затворима који припадају министарству правде, тако да нико сем министра није могао да организује све то.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала, немам питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега је кренуо да се извињава, ја ћу да се извинем оптуженом Поповићу пошто сам у међувремену нашао. Поповић је заиста у неколико наврата пре претреса негирао да је обавестио било кога али је на том претресу 13.11. и то на питања тужиоца практично рекао да вам је напоменуо у том једном сусрету кад сте ви дошли у камп, да вам је напоменуо нешто из тог догађаја, јер сте га ви прекинули у смислу «знам рекао ми је Рођа».

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: То сам ја и рекао малопре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Оптужени, да ли неко од оптужених има питања, ако не онда да?

ОПТ. МИЛОШ СТОЈАНОВИЋ: Ја морам да поставим пар питања сведоку, зато што је рекао да сам ја од првог дана горе био у Петровом Селу па бих питао сведока да ли зна кад сам ја рањен да ли му је познато?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Познато ми је да си рањен на Косову доле је л' тако, само не могу да се сетим тачно у којој акцији и знам да си био једно време на боловању због тога.

ОПТ. МИЛОШ СТОЈАНОВИЋ: У времену кад почиње рад кампа где се ја налазим?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Нисам сигуран, ја сам рекао малопре да нисам сигуран, знам да су помоћници били од првог дана, значи морали су да буду, један од помоћника је морао да буде али сам рекао да нисам сигуран за тебе и за Ничића да нисам сигуран да ли сте ви од првог дана били тамо.

ОПТ. МИЛОШ СТОЈАНОВИЋ: Рекли сте да сам ја завршио обуку за инструкторе. Јесте ли сигурни у томе?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Не сећам се да сам рекао да си завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо да питамо сведока је ли сигуран у нешто.

ОПТ. МИЛОШ СТОЈАНОВИЋ: Сведок је рекао да сам завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви му реците јесте или нисте?

ОПТ. МИЛОШ СТОЈАНОВИЋ: Па ево постављам питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не кроз питање јесте ли сигурни.

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Ја мислим да тада смо за време рата, за време бомбардовања прве обуке су биле на Гочу, прве обуке за инструкторе су биле на Гочу. Ја нисам сада сигуран да ли си био тамо или не, не могу да се сетим, много људи је прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците му ви шта је право стање ствари?

ОПТ. МИЛОШ СТОЈАНОВИЋ: А у времену кад се отвара камп у Петровом Селу, ја се налазим у Приштини са гипсом на руци, тако да нисам могао бити и у Петровом Селу и нити сам могао бити од почетка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али јул месец?

ОПТ. МИЛОШ СТОЈАНОВИЋ: Крајем јула сигурно сам био.

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Ја сам то и рекао, нисам сигуран да ли си био од почетка, знам да си био рањен, знам да си имао гипс и знам да си био на боловању.

ОПТ. МИЛОШ СТОЈАНОВИЋ: Толико.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На питање браниоца сведок је одговарао нешто што се везује за Кумановски споразум, мене сад интересује одакле сведоку сазнања о Кумановском споразуму, а то даље значи да ли је на било који начин учествовао у стварању и креирању таквог споразума?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Сазнање о Кумановском споразуму имам из једноставног разлога што је Кумановски споразум пре тога, пре него што је потписан у Куманову требао да буде потписан на административној линији генерал Јанковић на граници са Македонијом и то је било у некој школи коју смо ми морали читаву ту трасу да обезбедимо јер је долазила висока делегација из Министарства унутрашњих послова, ту смо чекали пар сати, онда је јављено вероватно из НАТО-а да неће бити потписан на територији Србије него да ће бити потписан на територији Македоније. Ми смо остали пошто нисмо могли да пређемо даље, ми смо остали ту да сачекамо завршетак потписивања споразума и да једноставно ту делегацију пропратимо назад до Приштине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли ви дакле тада били упознати са одредбама споразума?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Тада не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да је он потписан 10-ог?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Ја мислим 10-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мисли да је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је л' знате да тај споразум предвиђа одређену фазу повлачења српске снаге са Косова?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате колико то траје?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па ја нисам сада сигуран, ја мислим да је трајало можда једно 7-10 дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли вам је познато да тај споразум подразумева и полагање оружја од стране свих зараћених страна?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па зараћене снаге на Косову су биле српске снаге и, у ствари зараћене снаге шта значи, ми смо тада били у рату са НАТО-ом, а једноставно ми смо фактички се организовали и извлачили јединице према централној Србији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без полагања оружја?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Без полагања оружја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли постојала обавеза ОВК да положи оружје?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па за ОВК не знам јер ОВК није потписница тог споразума, друго ми смо ОВК третирали као терористичку организацију не као зараћену страну, значи ОВК је била терористичка организација која је чинила кривична дела тако да ми нисмо имали никакве преговоре са ОВК.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли вама познато да ли је та терористичка организација, како сте је квалификовали или ОВК положила оружје 10. јуна те године на основу тог споразума?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па ја не знам јер ОВК је имала споразум директно са НАТО-ом без српске стране тако да не знам шта је било у том споразуму нити датуме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли касније учествовали у неким споразумима војно-техничким како би се звали?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Учествовао сам на југу Србије када сам постављен за команданта полицијских снага на југу Србије, значи у склапању споразума о укидању прво копнене зоне безбедности па онда ваздушне зоне безбедности, тада су потписивани споразуми на Мердарима у бази међународних снага.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате на шта су се односили ти споразуми?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па да, то једино су се односили на укидање те тампон тоне или копнене и ваздушне зоне безбедности.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Адвокат вас је питао ко је надлежан ван кампа кад би се нешто десило па сте одговорили колико се сећам подручни секретаријат унутрашњих послова. Шта се дешава са територијом унутар кампа у објектима?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: И унутар кампа ако би се десило рецимо несрећан случај што се дешавало на неким обукама, рађавање итд. значи надлежан је Секретаријат унутрашњих послова на тој територији, долази истражни судија, долази полиција, прикупљају се докази, значи надлежан је поново месни секретаријат.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте ви у то време познавали начелника подручног секретаријата унутрашњих послова?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: ОУП-а Кладово?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Да, познавао сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се он звао?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Сперлић, не знам му име, знам га јер смо се годинама пре тога бавили џудом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било неке потребе да везано за обуку кампа контактирате са Сперлићем?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па јесте, у принципи значи договарали смо се око пружања те логистичке помоћи, рецимо падао је, не знам у каснијим обукама причам, падне снег, завеје, онда смо ми звали Сперлића да се организују машине које ће то да прочисте, да дођу да поправе, нестане струје у кампу, нестане воде, увек смо га контактирали за такве ствари.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Опет на питање браниоца одговорили сте да су браћа Битићи била у цивилу, одакле вама то сазнање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ја нисам чуо.

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Не, нисам ја то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја тако што нисам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево и сведок одмахује главом, није евидентирано као одговор, али ја кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли имате нека сазнања која су везана за хапшење браће Битићи пре одвођења у Петрово село?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Не, немам никаква, тек оно кажем што сам касније чуо, што сам успео да закључим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли вам значи нешто име Часлав Игњатовић?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Часлав Игњатовић, ако је то тај он је био начелник ОУП-а, не знам му презиме нисам сигуран за презиме, Часлава знам као начелника ОУП-а Зајечар, не ОУП-а него Секретеријата унутрашњих послова, тада се то тако звало, Секретеријат унутрашњих послова у Зајечару.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте имали потребу везано за обуку да са њим разговарате или ступате у контакт?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Не, никада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли вам значи нешто име Симић Небојша?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Симић Небојша, да то је човек који је рањен био у једној акцији коју смо радили близу Прешева.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је он сада.

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Рањени причадник, знам да је радио у Жандармерији, мислим да је сада у пензији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То би било то што се питања тиче, али ја бих молио суд да сведоку предочи обрачунске листе за исхрану и обрачунске листе, односно евиденцију утрошака горива који се налазе у списима, да препозна свој рукопис и да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да то није спорно, сведок је то потписивао. Он је рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, али постоји потпис на обрачунским листама, ја хоћу да се тај потпис покаже сведоку и да то сведок каже је ли његов потпис или није његов потпис, на то сте обавезни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ја сам нашао због одређених проблема, морало смо, не интересује ме његов исказ из овог поступка, него немамо записничара који прати овај предмет редовно, тако да ћемо то да урадимо овако што ћемо позвати сведока да дође овде, да погледа, господине Радосављевићу дођите овамо, ево погледајте овде је обрачун услуга, ево број 1, да ли је ово доле ваш потпис?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Да, то је мој потпис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли мислите на ово, колега замениче дођите и ви.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја мислим на то, али мислим да начин на који то радите није валидан, ви морате показати оригинални документа па нека човек погледа, то је фотографија коју ви показујете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је скениран документ управо са оног оригинала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Једно је скениран документ, то је као фотокопија неовверена, не може се то радити тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прва књига, дајте прву књигу. Дајте прву књигу, колега заменик није задовољан начином на који председник већа то ради. Само да видим, не мора да значи, али рецимо негде око средине тог регистратора треба да је. Ево овако ћемо, има их ту јако пуно. Ево понесите ово сведоку, има још ту, нема потребе све.

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Ево рецимо на овоме нема мог потписа. Да, ово су сви моји потписи, на ова два листа нема мојих потписа. Нема ни овде. Нема ни овде. Да, овде су свуда моји потписи, сем на ових. Исти је случај и овде, на два већ нема, ово остало су све моји потписи. Да, ево и овде ово су све моји потписи на овоме нема мог потписа. Исто и овде су моји потписи, овде их нема.

Сведоку се дадоше на увид спецификације дневног задужења са обрачунима услуга, а са страна списка истраге 195/69 па до 281/69, те сведок исказује да се на свим документима налазе његови потписи изузев докумената са страна списка истраге: 201/69, 206/69, 211/69, 222/69, 234/69, 240/69, 246/69, 251/69, 256/69, 257/69, 258/69, 259/69, 260/69, 261/69, 266/69, 271/69, 277/69, 278/69, 279/69, 280/69 и 281/69, на којим документима се на месту где потписује «корисник услуга» уопште не налази никакав потпис или је у потпису опт.Поповић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да проверимо, само господине Поповићу проверите је ли то ваш потпис? Мени то делује као ваш потпис па сам зато, јер сам га гледао у спису предмета, али наравно ви реците?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Јесте.

А што опт. Поповић потврђује да је на истим документима његов потпис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колега да ли сте задовољни начином на који смо сведоку предочили ова документа?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нећу да закерам, нисам задовољан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, добро. Да ли има још питања сведоку?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Имам само једно питање, да ли знате којим колима су браћа Битићи превезени из Крушевца до Петровог села?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Крушевца?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Из Прокупља извините.

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па једино што сам успео оно после тога да сазнам да се радило о неком «Мицубишију», «Мицубиши пајеро» једино што сам то успео да сазнам.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте сазнали чији је тај «Мицубиши пајеро»?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Не.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Из сведочења неких сведока и окривљених овде, било је разних сведочења како су они превезени, ја ћу вас питати да ли је у складу са правилима службе да полицајци прате возило у коме постоји само возач Министарства унутрашњих послова и троје лица који се превозе?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па увек ако се превозе нека лица обавезна је, обавезна је пратња неког возила у коме се налазе друга овлашћена лица.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли би нека правила службе изискивала да неко од наоружаних полицајаца буде поред возача који превозе лица?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па у принципу мислим да у конкретном случају не, у неким другим случајевима где се ради о криминалцима, о терористима наравно да да, али пошто се у овом конкретном случају мислим радило о неким лицима за која, која нису били ни криминалци ни терористи, једноставно вероватно је одлучено да није неопходно да у таквом возлу седе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то је сад неко ваше закључивање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад се поставља питање одакле сазнања за тако нешто.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Само секунд да завршима ја питања, молим вас тужиоче. Значи да ли то има везе са чињеницом да ли се та лица приводе у полицију, у затвор или депортују.

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па наравно ако се лица приводе у затвор значи они знају да иду у затвор, постоји могућност да неко побегне да направи нешто друго и тада се углавном иде под оружаном пратњом, али ако лица иду из затвора обично нема потребе да се тако нешто уради.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још нешто да нам кажете господине Радосављевићу?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Мислите ово је сада завршено испитивање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Ми немамо више питања за вас, ако имате ви нешто да кажете.

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Па имао бих да додам једноставно Поповић Сретена и Стојановић Милоша знам дуги низ година, значи од рата на Косову. Пре тога смо се виђали на неким другим задацима, а ја могу да тврдим да су то морални људи, породични и да су имали било каквог сазнања како ће се овај случај који је дефакто криминални акт и мени је жао што се такав случај везује за полицију, и сигуран сам да су знали какве ће последице бити да не би извршили наређења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Тражите ли неке трошкове што сте дошли.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Извините имам сад једно питање, извините молим вас. Да ли, пошто и ви сад кажете да их знате дуже, претпостављам да знате да су Поповић и Стојановић са Косова?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Да.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли ви знате да ли су они тај неки њихов лични однос ка Албанцима, пошто их знате дуже?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Дуго их знам, никада није постојао лични однос, радили су професионално и у границама.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли су били у сукобу са комшијама Албанцима, да ли су на неки начин учествовали у некој акцији која је?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Да, знам да су имали и пријатеље Албанце, као што сам их и ја стекао за време боравка на Косову и ја не знам да ли још увек одржавају контакте, али знам да су имали пријатеље међу Албанцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите неке трошкове доласка што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Трошкове доласка не тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Радосављевићу можете ићи.

СВЕДОК ГОРАН РАДОСАВЉЕВИЋ: Хвала вама. Ја сам слободан сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Ми ћемо сада направити паузу једно 20 минута.

Председник већа у 12, 05 часова издаје

Н А Р Е Д Б У

Да се претрес прекине на 20 минута ради одмора.

НАСТАВЉЕНО у 12,35 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Улемек-Луковић.

СВЕДОК МИЛОРАД УЛЕМЕК: Улемек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улемек.

Сведок УЛЕМЕК МИЛОРАД

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен?

СВЕДОК МИЛОРАД УЛЕМЕК: 1968. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК МИЛОРАД УЛЕМЕК: У Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК МИЛОРАД УЛЕМЕК: Милана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Настањен у Београду, улица?

СВЕДОК МИЛОРАД УЛЕМЕК: Илије Стојадиновића 87.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању? Пензионисани припадник МУП-а Републике Србије?

СВЕДОК МИЛОРАД УЛЕМЕК: Слободан уметник. Може и пензионисани припадник МУП-а, свеједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пензионисани припадник МУП-а Републике Србије. Да ли знате против кога се води овде поступак?

СВЕДОК МИЛОРАД УЛЕМЕК: Против Сретена Поповића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је. Да ли познајете тога човека?

СВЕДОК МИЛОРАД УЛЕМЕК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да са њим нисте у неким рођачким односима?

СВЕДОК МИЛОРАД УЛЕМЕК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У завади?

СВЕДОК МИЛОРАД УЛЕМЕК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Стојановић Милоша?

СВЕДОК МИЛОРАД УЛЕМЕК: Не.

Несродан, није у завади, упозорен, опоменут заклет читањем законског текста заклетве за сведока па исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Улемек саслушаћемо вас као сведока дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговарате на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Све чега се сећате дужни сте да нам саопштите верно по вашем најбољем сећању. Прочитајте гласно текст заклетве за сведока ту на пулту испред вас.

СВЕДОК МИЛОРАД УЛЕМЕК: Не желим да се заклињем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је ваше право. И то је ваше право. Но добро. Да ли знате зашто се суди овој двојници људи овде, шта је предмет овог поступка?

СВЕДОК МИЛОРАД УЛЕМЕК: Да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овој двојници људи се суди овде због учешћа у убиству тројице америчких држављана, браће Битићи, албанског порекла, у лето `99. године, тако каже оптужница. Да ли ви знате ишта о том догађају?

СВЕДОК МИЛОРАД УЛЕМЕК: Ја не желим да сведочим у овом предмету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто не желите да сведочите увом предмету? Ви можете одбити да одговарате на нека питања, ја сам вам мало пре рекао у којој ситуацији, ако бисте се изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону, али зашто да не сведочите?

СВЕДОК МИЛОРАД УЛЕМЕК: Зато што не желим.

Сведок исказује да НЕ ЖЕЛИ да сведочи у овом поступку, без објашњења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд има неке инструменте на располагању које би применио према сведоцима који не желе да сведоче, знате. Али ја ценим имајући у виду целокупност ваше ситуације, чињеницу правноснажне осуде, неправноснажне осуде и тако даље, да је потпуно депласирано примењивати било какве мере са којима суд располаже према редовним сведоцима тако да нећемо примењивати те мере према вама.

СВЕДОК МИЛОРАД УЛЕМЕК: Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ићи.

СВЕДОК МИЛОРАД УЛЕМЕК: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта кажу странке да ли имате нових доказних предлога?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тужилаштво нема осим оних које је већ изнело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја имам два доказна предлога. Један је саслушање генерала Властимира Ђорђевића или сведока Властимира Ђорђевића. Ја сам обавештен од његовог адвоката да је он сагласан на предлог тужиоца да сведочи у овом предмету и мислим да би његово сведочење било јако значајно за утврђивање истине шта се овде тачно десило. То је један предлог, а други предлог је, који није никакав предлог тактичке предлоге јер не би у овом

тренутку био изнет, већ на почетку, ја предлажем да суд саслуша Наташу Кандић у својству сведока, на околност исказа који се налазе у списима предмета који је овом суду доставио Савезни суд Сједињених Америчких Држава, мислим да се то налази у истрази где су главна сазнања они добили од госпође Кандић која је ту говорила о неким својим сазнањима где су та лица одвежена и тако даље. Ја мислим да је то такође од круцијалне важности за утврђивање кривице окривљених. То се налази у списима предмета. Ето то су моји предлози. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте од браниоца оптуженог, односно сведока Властимира Ђорђевића, ког браниоца? Микрофон само.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Од Вељка Ђурђевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђурђића?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ђурићића, извињавам се. Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сазнање да је он сагласан да сведочи у овом предмету, није сагласан колико сам ја разумео да да исказ у оном истражном, али у овом хоће да сведочи, а да наравно о модалитетима ви одлучите како би се то обавило. У том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он је, ако знате колега он је својевремено одбио да сведочи када смо му писали чим је ухапшен у Црној Гори и пребачен у Хаг ми смо контактирали.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да, то ће сада бити моја интерпретација наравно колеге Ђурђића, а значи он је у том тренутку био је ли у таквој психози, тек ухапшен, околности су се промениле утолико што се он психички стабилизовао и каже да би хтео да. То је тужилац предложио, ја не видим разлога да се таква, а сада од председника већа не покуша, не би он то рекао да не жели да сведочи у то сам сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И моја су сазнања да Властимир Ђорђевић жели да сведочи у поступку у овом предмету. Са друге стране ми имамо одобрење секретара суда Хашког трибунала, да то можемо да урадимо. Тако ја остајем и даље код свог прелога и подржавам предлог браниоца да се саслуша генерал Властимир Ђорђевић у својству сведока јер би он могао да допринесе да осветљењу ове конкретне кривично правне ствари. На крају од њега је све и потекло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што се тиче предлога да се саслуша Наташа Кандић?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То остављам суду на оцену. Морао би да погледам тај спис.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ предлог одбране оптужених да се у својству сведока саслуша Наташа Кандић.

ПРИХВАТА СЕ сагласан предлог одбране и заменика тужиоца за ратне злочине да се на одговарајући начин саслуша сведок Властимир Ђорђевић.

Те се ради овога главни претрес одлаже на **НЕОДРЕЂЕНО ВРЕМЕ**.

Довршено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо сада одредити тачно кад ће то бити, не само због тога у јануару ми немамо термина а иначе се не би могло организовати за јануар то неко саслушање, тако ја ценим да ће то ићи најраније и највероватније у фебруару месецу, али о томе ћете бити писмено одговарајућом наредбом обавештени. Хвала лепо.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА